

κόρος

κόρος, ο, ουσ. [<αρχ. κόρος], ο κορεσμός, ιδίως εύχρ. στη φρ. *κατά κόρον*, σε υπερβολική ποσότητα: «στο γεύμα που παρατέθηκε, οι προσκεκλημένοι έφαγαν και ήπιαν κατά κόρον».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας